

ACC. N:R M. 14534: 1-4.

Landskap: *Skåne*

Upptecknare: *Jöns Andersson, ~~Kyrkherding~~*

Härad: *Bara*

Berättare: " " "

Socken: *Esarp*

Berättarens yrke: *lantbrukare*

Uppteckningsår: *1958*

Född år *1883* i *Lund*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Pransor, småbarnslekar och vagnar. n. 1-4. Lu F 53.

Ramsor och småbarnslekare.

Hv ramsor vid lekar i min barndom, på 80-90-talet har jag kommit ihåg blott några stycken. Vid bekantgömmna t. ex. Esikar, desikar, luntan, tuntan, Gebeli nakna, kuckeli kaka ätan, bästan, buff, buff, där fick du ditt straff, praff ut! En annan ramsa lät så här:

Eckman, Beckman, båd i ring, socker, silver häst i spring, konung skänkt, sijul i drag, många hag, em, behi, sijul i kapp, du klapp, en kätt, i din fars kätt, i går natt. En ramsa från fän, som ännu användes, är denna: Bagarens lilla sockerätta, sämma sätt så blir du åtta ett, två... den som blir åtta skall stå. Hv ramsor som nu användes, har jag hört ett par stycken:

Hoppel, präppel, piron, päron, kråkan sath på tullekvist, som så ett, som så tu, uti skall du vara nu! Pelle bodde i en ask, asken löj och brinn

var sprang Pelle brän? så nämner man
 ett ställe, t. ex. Till skogen. På min ställetid, lät
 vi en lek som slutade med dragkamp, man de-
 lade sig i två lag, det ena laget kallade sig sol, det
 andra måne. Leken började med att två barn
 fattade varandras händer, höjde upp armarna
 bildade ett brovalv och sjöng: bygga på broen med brä-
 det och stolpa, alla goda felor & kretor, den som
 kommer allra sist, han ska stoppas i den
 svarta gry, gry, grytan. Barnen skulle gå under
 brovalvet och då den siste kom, fällde bryg-
 gan så att han blev infångad, han fick säga
 vilket lag han ville tillhöra, varefter sången och
 låget under bryggan fortsatte tills alla blev uppde-
 lade, därefter började dragkampen som tillgicks så
 att vardera laget sände ut en. De kämpande fattade
 varandra i högra handen och drog, så fortsatte det tills
 det att segrande laget draget över hela andra laget.

Lekas med småbarn.

Ringarna bette: Tummetott, släckepott,
 långeman, havshäst lillespräst. Medan
 barnet fick sitta ranka, sålle man: Så kom-
 mes där en herseman ~~Kianes~~, han rier så
 fint å så rätt, sen kommer där en bonne,
 han rier i galopp, i galopp. Man sjöng: "Så
 ria, ria ranka, väster heter Blanka, var ska
 vi rian, fösta oss en pia, va ska hon betta?
 "Sköna Magretta". En annan sångbit lod så här:
 Tyra soa, liden barn, stort i röven som en
 kvorn, ~~hett~~ som en sträppa, ben som ett
~~st~~ par sträppa, pägen heter Jappa. Man
 klappade barnet ^{långt} fötsulorna och sjöng: Sko,
 sko, liten häst, i morron blir de nattafust
 å då blir skona dypa, fem å tjuu skilling
 för fyra. Eller: Håna på köp å bylling
 på ping, hur ska vi få den byllingen i sig ~~sin~~

Man sjöng även: En liden jid gick i byn,
för hon ville leja två små dränga följda hem
med en liden feja, feja du, när jag står båd,
feja, feja, bom, bom, bom.

De små barnsramskor fössvunnit för cirka
60-70 år sedan. Folket brukade jolla med
barnen, men ej visa sina känslor genom att
kyssa dem i andras åsyn, ej heller brukade barn
men kyssa sina föräldras då andra såg på.